

Jarosław Radkiewicz

Bielice, pow. Niemodlin. Stanowisko 3, 4

Informator Archeologiczny : badania 2, 155-157

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W P Ł Y W Ó W R Z Y M S K I C H

BARYCZ, pow. Kraków

patrz okres neolitu

BIELICE, pow. Niemodlin

Muzeum Śląska

Stanowisko 3, 4

Opolskiego w Opolu

Badania prowadził mgr Jarosław Radkiewicz.
Finansowało Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu.
Pierwszy sezon badań. Osada i cmentarzysko z
okresu wpływów rzymskich /III - IV w./, osada
wczesnośredniowieczna.

Stanowisko 3

Osada zalega na niewielkim wzniesieniu nad dawnym terenem zalewowym Nysy Kłodzkiej, znajdującym się w odległości 300 m w kierunku północnym od wsi Bielice. Badania pozwoliły na dokładne zlokalizowanie i ustalenie typu oraz chronologii stanowiska. Na obszarze charakteryzującym się występowaniem na powierzchni fragmentów ceramicznych, założono ciąg wykopów sondażowych, w których stwierdzono występowanie warstwy kulturowej o niewielkiej miąższości oraz małych pól nie zawierających materiału zabytkowego. Znacznie ciekawsze wyniki dał wykop w południowej

części stanowiska, gdzie natrafiono na prostokątną jamę zalegającą na osi wschód zachód, o długości 460 cm i szerokości 280 cm, zawierającą w wypełnisku czarną ziemię przemieszaną ze spalenizną i skupisko popiołu w części zachodniej. Przy węższych krawędziach natrafiono na trzy ślady po słupach, kołiste, posiadające średnicę w granicach 30 - 40 cm. Głębokość ich była o 60 - 80 cm niższa niż spąg jamy. We wnętrzu jamy, którą można interpretować jako obiekt mieszkalny znaleziono dużą ilość ułamków ceramicznych, m.in. toczonych, charakterystycznych dla końcowej fazy okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko 4

Prace wykopaliskowe prowadzone na stanowisku 4, miały na celu rozpoznanie typu i chronologii obiektu położonego na wzniesieniu, nad terenem zalewowym Nysy Kłodzkiej w odległości ca 1,5 km w kierunku północno zachodnim od wsi Bielice.

W wyniku dotychczasowych prac odkryto cmentarzysko z okresu wpływów rzymskich oraz mocno zniszczoną osadę z wczesnego średniowiecza. Z cmentarzyska rzymskiego odkryto jedynie dwa groby; jeden składał się z uszkodzonego naczynia z ostrym załomem, wypełnionego przepalonym materiałem kostnym; drugi natomiast, posiadał rozrzucone na większej przestrzeni wyposażenie w postaci żelaznego okucia z nitami, wisiora wiaderkowego, małej miseczki, kilku fragmentów przepalonych skorup "si- ka" oraz drobne przepalone kości.

Na cmentarzysko nawarstwiała się osada wczesnośredniowieczna, która została niemal doszczętnie zniszczona przez wybieranie ziemi na wały przeciwpowodziowe nad Nysą Kłodzką, jak i przez późniejszą głęboką orkę. Nieliczne fragmenty wykopów pozwoliły na uchwycenie niezwykle cienkiej warstwy kulturowej. Materiał zabytkowy stanowiły jedynie fragmenty naczyń glinianych.

Wstępnie, cmentarzysko można datować na III - IV w. n.e.,
osadę natomiast na końcową fazę wczesnego średniowiecza.

BNIN, /okolice/
pow. Śrem

patrz epoka brązu

BORKI, pow. Opole

Zakład Archeologii Śląska
IHKM PAN we Wrocławiu

Badania prowadził dr Grzegorz Domański. Finansował IHKM PAN we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań.
Osada z okresu wpływów rzymskich.

Badania miały charakter rozpoznawczych prac wykopaliskowych.
Stanowisko położone jest na cyplu wysokiej terasy u wylotach Odry i uchodzącej do niej Małej Panwi, w odległości około 0,8 km na północ od ujścia. Ślady starorzecza u podnóża terasy wskazują, że pierwotnie stanowisko to leżało bezpośrednio nad Małą Panwią.

Badania rozpoczęto od założenia dwu rowów sondażowych. W jednym z nich odkryto trzy jamy. Dwie pierwsze jamy o średnicach około 1,15 m i wypełniskach zawierających dużą ilość miazgi z węgli drzewnych posiadały bardzo ubogi materiał kulturowy, składający się jedynie z kilku drobnych niecharakterystycznych ułamków ceramiki. Trzecia jama o nieregularnym kształcie, zbliżonym do wydłużonego prostokąta, o wymiarach 3 x 10,2 m i pofalowanym dnie, o maksymalnej głębokości 65 cm, zawierała bardzo bogaty materiał kulturowy. Wśród licznego materiału ceramicznego odkryto między innymi ułamki dużych naczyń zasobowych z wyłożonym na